REVISORPOSTEN

4-2025

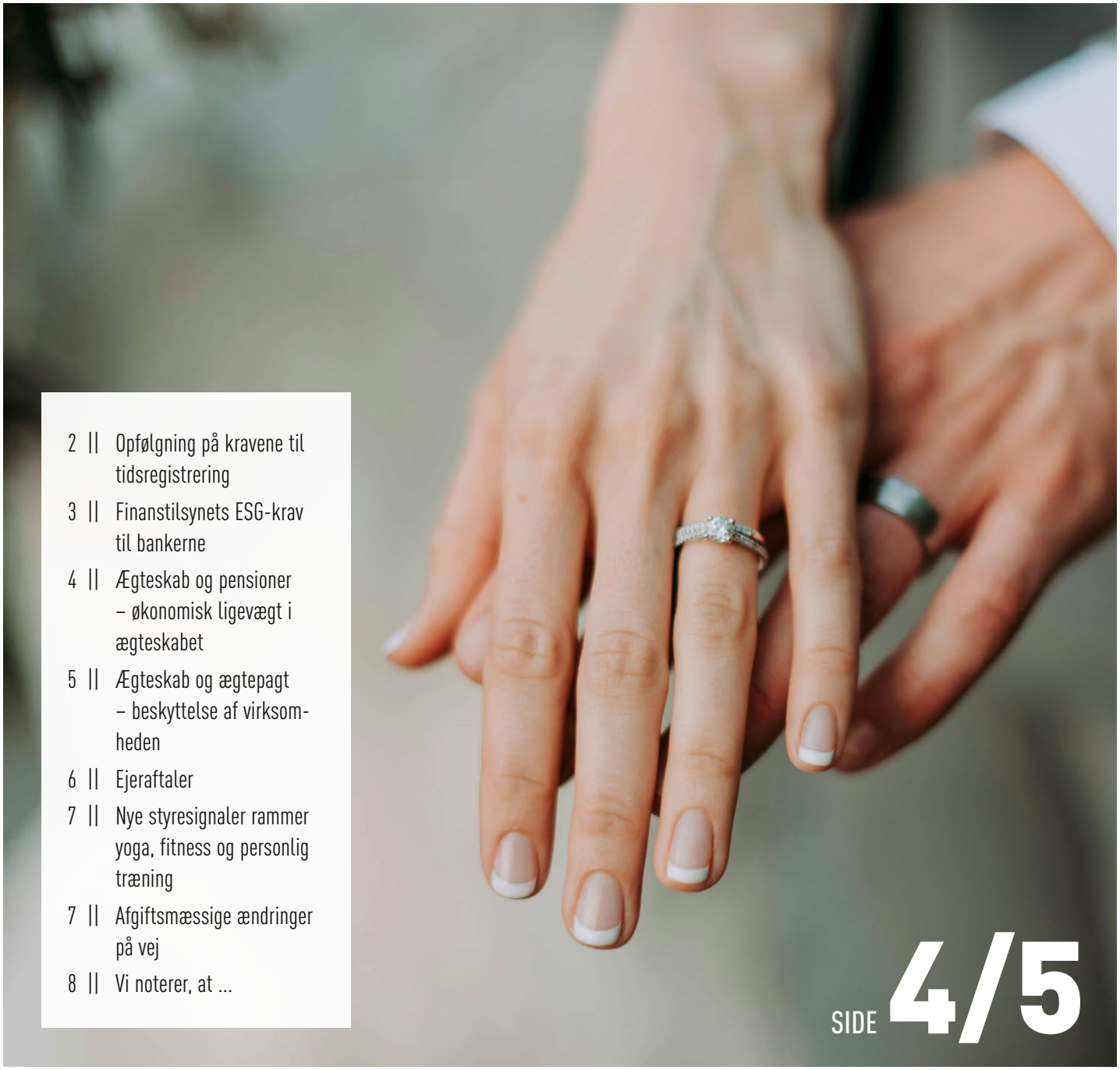

2 || Opfølgning på kravene til tidsregistrering

3 || Finanstilsynets ESG-krav til bankerne

4 || Ægteskab og pensioner – økonomisk ligevægt i ægteskabet

5 || Ægteskab og ægtepagt – beskyttelse af virksomheden

6 || Ejeraftaler

7 || Nye styresignaler rammer yoga, fitness og personlig træning

7 || Afgiftsmæssige ændringer på vej

8 || Vi noterer, at ...

SIDE **4/5**

OPFØLGNING PÅ KRAVENE TIL **ARBEJDSTIDS-REGISTRERING**

Af Nicoline Hermann Stilling, Director, advokat og
Sarah Bagge Sonberg, Assistant Associate, Kromann Reumert

Siden den 1. juli 2024 har danske arbejdsgivere været forpligtet til at indføre et system, der gør det muligt at registrere medarbejdernes daglige arbejdstid. I denne artikel følger vi op på kravene og giver praktiske anbefalinger til, hvordan man som arbejdsgiver lever op til forpligtelserne.

Krav til tidsregistreringssystem

Arbejdstidsregistreringssystemet skal være objektivt, pålideligt og tilgængeligt. Systemet skal kunne registrere den daglige arbejdstid og give medarbejderen adgang til egne oplysninger i systemet i fem år efter udløbet af den periode, der danner grundlag for beregningen af den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid.

Der er metodefrihed i forhold til, hvordan den daglige arbejdstid måles og registreres, og systemet kan derfor være enten digitalt eller analogt. Eksempelvis kan start- og sluttidspunktsregistrering fungere godt for medarbejdere i produktion, mens det for andre grupper med faste mødetider med sjældne afvigelser kan være hensigtsmæssigt alene at registrere den samlede daglige arbejdstid.

Arbejdsgiveren kan også forhåndsudfylde medarbejderens daglige arbejdstid i systemet, hvorefter medarbejderen kun skal registrere afvigelser fra det aftalte og/eller den skemalagte arbejdstid. En sådan afvigelsesmodel kan mindske den administrative belastning forbundet med kravene til arbejdstidsregistrering. Arbejdsgiveren skal dog sikre, at medarbejderen rent faktisk registrerer afvigelser, så systemet er pålideligt. I den forbindelse kan det være hensigtsmæssigt at implementere faste godkendelsesprocesesser og/eller løbende stikprøvekontroller.

Med henblik på at sikre dokumentation for overholdelse af hviletidsreglerne kan arbejdsgivere ikke desto mindre overveje et registreringssystem, der også registrerer start- og sluttidspunktet for medarbejderens daglige arbejdsdag inklusiv pauser. Hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller nødvendigt, vil afhænge af arbejdsmønsteret.

Centrale regler om arbejdstid og hviletid

Formålet med registreringskravene er at sikre, at arbejdsgiver overholder reglerne om daglig og ugentlig hviletid samt den maksimale ugentlige arbejdstid i overensstemmelse med EU's arbejdstidsdirektiv og den ved EU-Domstolen udviklede praksis.

Arbejdsgiver har pligt til at sikre, at medarbejdernes arbejdstid og hviletid overholder lovens minimumskrav:

- 48-timersreglen: Medarbejdernes gennemsnitlige ugentlige arbejdstid må ikke overstige 48 timer, beregnet over en periode på fire måneder (medmindre en "opt-out"-aftale er indgået indenfor det relevante overenskomstdækkede område).
- Daglig hviletid: Medarbejderen skal have mindst 11 sammenhængende timers hvile inden for hver 24-timers periode.
- Ugentligt fridøgn: Medarbejderen skal have mindst ét fridøgn inden for hver periode på syv døgn. Fridøgnet skal placeres i direkte forlængelse af den daglige hvileperiode.

"Selvtilrettelæggere" kan undtages

Der er mulighed for undtagelse af "selvtilrettelæggere". Loven definerer selvtilrettelæggere som medarbejdere, hvor arbejdstidens længde som følge af særlige træk ved det udførte arbejde ikke måles eller fastsættes på forhånd, eller hvis medarbejderne selv kan fastsætte den, når der er tale om medarbejdere, der kan træffe selvstændige beslutninger, eller som har ledelsesmæssige funktioner. Det skal fremgå af medarbejderens ansættelseskontrakt (eller tillæg hertil), at lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivets regler om pause, ugentlig arbejdstid og om arbejdstid for natarbejdere ikke finder anvendelse. Arbejdsgiver skal fortsat tage højde for de generelle principper for beskyttelse af medarbejderens sikkerhed og sundhed over for selvtilrettelæggere.

Vi bemærker, at anvendelsesområdet for selvtilrettelæggere er omdiskuteret og kan give anledning til en del afgrænsningsproblematikker. Det er i denne forbindelse væsentligt, at arbejdsgiver foretager en konkret og individuel vurdering af den pågældende medarbejder, da medarbejdergrupper som udgangspunkt ikke kan vurderes og undtages som én helhed.

Der findes kun begrænset praksis vedrørende selvtilrettelæggerbegrebet. Faglig voldgift har dog i en kendelse fastslået, at selvom en medarbejder delvist tilrettelægger arbejdstid og -opgaver, er undtagelsen ikke gældende, hvis der foreligger faste rammer og begrænsninger på fleksibiliteten og planlægningsfriheden. Kendelsen, der vedrørte en specialkonsulent, angik fortolkning af en overenskomst om tilrettelæggelse af arbejdstiden på det statslige område og er dermed ikke en direkte fortolkning af selvtilrettelæggerbegrebet i den danske lov. Fortolkningen i kendelsen om ministeriet er dog baseret på arbejdstidsdirektivet, som den danske lov - og dermed selvtilrettelæggerbegrebet - implementerer, og derfor er kendelsen også relevant for private og andre offentlige arbejdsgivere.

Undtagelsens rækkevidde er således begrænset og må typisk reserveres medarbejdere med betydelig autonomi i tilrettelæggelsen af arbejdstid og -opgaver.

Relevante overvejelser

For at sikre korrekt håndtering anbefaler vi, at arbejdsgivere overvejer følgende:

- Har I implementeret et system, der lever op til kravene for tidsregistrering?
- Fungerer systemet i praksis, og er det hensigtsmæssigt i forhold til arbejdsmønsteret?
- Har I foretaget en korrekt identificering af selvtilrettelæggere, og er der indgået skriftlig aftale?
- Har medarbejderne modtaget tilstrækkelig information om, hvordan og hvor ofte de skal registrere arbejdstiden - herunder hvad der udgør arbejdstid - eller bør I udarbejde en formel politik for tidsregistrering?

FINANSTILSYNETS ESG-KRAV TIL BANKERNE BETYDER AT KUNDERNE SKAL PRÆSENTERE HVAD BÆREDYGTIGHED BETYDER FOR DERES FORRETNING, SAMT HVORDAN MAN VIL FORBEDRE SIN BÆREDYGTIGHED

Af Christian Nielsen, Seniorkonsulent, Beierholm Bæredygtighed

Finanstilsynets ESG-krav til bankerne betyder, at klimarisici skal indarbejdes i kreditvurderingen af kunder. Det er samtidig blevet indskærpet, at ESG-forhold skal indarbejdes i bankernes eksisterende risikostyring. På sigt vil ESG-risici få en betydning for de solvenskrav, der stilles til bankerne. Bankerne skal afdække tendenser i omverdenen, som medfører nye risici og risici i fremvækst, samt identificere, vurdere og styre risici på kort, mellemlangt og langt sigt. Over for kunderne skal de etablere en sammenhængende og proportionel tilgang til klimarisikoanalyse.

Bankerne tager udgangspunkt i de brancher, der traditionelt er kendt for høje udledninger, og som man har store udlån til. Disse inkluderer eksempelvis landbrug, transport, ejendomme, forsyning og manufaktur. Som virksomhed skal man kunne vise, at man har omtanke omkring ESG-forhold, samt at man har en plan, i forhold til hvordan ens branche forventes at se ud om 5-10 år. Dette kaldes også resiliens. I forhold til proportionalitet vil man forvente, at de største kunder i de mest belastende brancher har en omstillingsplan, som tager udgangspunkt i klimarisici.

En klimarisiko er en faktor eller en hændelse, som kan risikere at påvirke virksomhedens drift (negativt). Der findes to typer klimarisici, nemlig fysiske risici og omstillingsrisici.

De fysiske risici er dem, vi hører om i vejrudsigten. Det er risikoen for, at klimaforandringerne vil påvirke virksomhedens drift og driftsomkostninger gennem f.eks. oversvømmelser, nedbør, storme eller varme. De kan påvirke virksomheden direkte ved at forringe aktivernes tilstand, ved at forringe produktivitet eller ved at påvirke priser på de råvarer og delelementer, der indgår i produkterne. Indirekte kan de påvirke via adgangen til arbejdskraft eller påvirkninger af den internationale handel, herunder forsyningssikkerhed.

Omstillingsrisici inkluderer markedsfaktorer, som skyldes forestående klimaforandringer, herunder f.eks. øget beskatning på CO_2-udledning, tilkomsten af nye teknologier eller ændrede forbrugervaner. Det kan betyde, at visse aktiver mister deres værdi (f.eks. biler eller maskiner, der bruger fossile brændstoffer), eller at eksisterende aktiver eller processer bliver for dyre at opretholde grundet beskatning eller nye teknologier. Med andre ord: risikoen for, at virksomheden ikke er i stand til at omstille sig og de negative konsekvenser heraf.

ÆGTESKAB OG PENSIONER
ØKONOMISK LIGHED I ÆGTESKABET

For mange udgør pensionen en betydelig del af formuen, men udgør samtidig en af de mest oversete værdier, når man taler om økonomi og formueplanlægning.

Reglerne for pensioner adskiller sig væsentligt fra de almindelige regler om formuefællesskab, og det kan derfor være med til at komplicere det økonomiske forhold mellem ægtefæller. Det er nemlig langt fra alle, der har haft mulighed for at opbygge samme pensionsopsparing gennem livet.

Ofte vil den ægtefælle, der har haft den højeste indkomst eller arbejdet mest, have opbygget en væsentlig pensionsformue, mens den anden – som måske har været hjemmegående, arbejdet deltid eller haft længere perioder på barsel – står tilbage med en langt mindre opsparing.

Derfor er det vigtigt at tage stilling til, hvordan pensionerne skal behandles i tilfælde af separation eller skilsmisse. En ægtepagt kan være et effektivt redskab til at skabe klarhed og sikre en lige fordeling, så begge parter står økonomisk trygt, uanset hvad fremtiden bringer.

Udgangspunktet: Rimelige pensioner deles som hovedregel ikke

Som udgangspunkt beholder hver ægtefælle sine egne rimelige arbejdsmarkedspensioner ved separation eller skilsmisse. Baggrunden herfor er at sikre, at hver ægtefælle har sin egen opsparing til alderdommen.

Der kan dog undtagelsesvis ske en deling eller opstå et kompensationskrav, hvis pensionerne er meget forskellige, og den ene part er urimeligt dårligt stillet.

Ægtefæller kan dog selv vælge at aftale en anden løsning ved at oprette en ægtepagt.

Aftaler om pension ved ægtepagt

Selvom udgangspunktet i loven er klar, kan resultatet i praksis opleves som urimeligt, hvorfor det giver incitament til at aftale en anden fordeling gennem en ægtepagt.

En ægtepagt giver mulighed for at bestemme, at pensioner skal deles helt eller delvist ved separation eller skilsmisse. Det kan skabe økonomisk lighed og tryghed for begge parter.

Det er dog ikke alle pensionsordninger, der kan aftales at skulle deles ved separation eller skilsmisse:

- Alders-, kapital- og ratepensioner (delelige pensioner): kan aftales at skulle deles.
- Rentepensioner, f.eks. livsvarige rentepensioner (ikke delelige pensioner): kan som udgangspunkt *ikke* aftales at skulle deles.

Der er flere måder at inddrage pensioner i den samlede formuefordeling. Man kan f.eks. aftale, at begge ægtefællers delelige pensioner skal indgå i delingen, eller at kun den ene ægtefælles pension skal deles. Dernæst skal det overvejes, om der også skal tages højde for værdien af ikke-delelige pensioner, trods disse ikke direkte kan aftales deling af. Det er også muligt at lade pensionerne blive uden for delingen, men kompensere med anden formue – f.eks. ved at give den anden ægtefælle særeje på et andet aktiv, der tilhører dennes bodel.

Praktiske overvejelser

Der kan være mange gode grunde til at tage stilling til pensioner i en ægtepagt:

- Har den ene ægtefælle haft lange perioder uden indbetaling til pension, f.eks. under barsel, studie eller børnepasning, kan en aftale om deling skabe lighed.
- En ægtepagt kan sikre, at begge parter har økonomisk grundlag for pensionisttilværelsen.
- Det kan være relevant at kombinere en aftale om pension med særeje på andre aktiver, så den samlede formuefordeling skaber lighed mellem ægtefællerne.

Næste skridt for sikring af økonomisk lighed i ægteskabet

Hvis man ønsker en anden fordeling af pensioner end den, der følger af lovgivningen, skal man oprette en ægtepagt. Det er dog altid vigtigt at tage højde for ægtefællernes samlede formueforhold – og ikke mindst deres individuelle ønsker – når en sådan ægtepagt udarbejdes.

At tage stilling til pensioner i en ægtepagt er ikke blot en juridisk formalitet, men en klog og omsorgsfuld beslutning for fremtiden.

ÆGTESKAB OG ÆGTEPAGT
BESKYTTELSE AF VIRKSOMHEDEN

At starte og drive en virksomhed, uanset om der er tale om et selskab eller en personlig ejet virksomhed, kræver ofte mange års hårdt arbejde samt økonomiske og personlige investeringer. For mange er virksomheden ikke blot en levevej, men en livsdrøm og en væsentlig del af formuen. Men hvad sker der med virksomheden, hvis ægteskabet ender i skilsmisse?

Udgangspunktet: Formuefællesskab i ægteskabet

Formuefællesskabet opstår automatisk ved indgåelse af ægteskab og ophører først ved separation, skilsmisse eller død. Det kan dog fraviges helt eller delvist ved oprettelse af ægtepagt.

Formuefællesskabet omfatter som udgangspunkt alt, hvad ægtefællerne bringer med ind i ægteskabet, og alt, hvad de hver især erhverver under ægteskabet.

Formuefællesskab betyder ikke, at man under ægteskabet ejer alle ejendele i fællesskab. Derimod betyder det, at ægtefæller skal dele deres respektive nettoformuer (bodele) ligeligt imellem sig ved ægteskabets ophør, forudsat at bodelene er positive.

For virksomhedsejere betyder det, at virksomheden indgår i delingen, uanset om den er etableret før eller under ægteskabet. Mangler der likviditet i virksomheden, kan det i praksis betyde, at ejeren f.eks. må sælge hele eller dele af virksomheden – eller aktiver heri – for at kunne udbetale den anden ægtefælles boslodskrav eller risikere uønsket at få sin tidligere ægtefælle som medejer.

Beskyttelse af virksomheden: Særeje gennem ægtepagt

Ægtefæller kan ved ægtepagt bestemme, at ét eller flere aktiver, f.eks. en ægtefælles virksomhed, skal holdes udenfor den almindelige deling i tilfælde af separation eller skilsmisse.

En ægtepagt er en skriftlig aftale mellem ægtefæller, som skal tinglyses for at være gyldig.

Under en bodeling er det kun aktiver, der ikke er gjort til særeje, som forsat skal deles ved separation eller skilsmisse. Fordelen ved at gøre virksomheden til særeje er, at den holdes uden for delingen, og at ejerskab og drift kan forsætte uændret.

Der findes flere typer af særejer, men de mest anvendte er fuldstændigt særeje og kombinationssæreje (skilsmissesæreje, der dog bliver fuldstændigt særeje for den længstlevende ægtefælle). Valget af særejeform afhænger af, hvordan man ønsker aktivet fordelt ved dødsfald, da aktivet uanset er beskyttes i tilfælde af skilsmisse.

Flere forhold at overveje

Hvis et selskab ejes af flere, kan ejerne indgå en ejeraftale, der regulerer deres fælles ejerskab. En sådan aftale kan med fordel bl.a. indeholde en bestemmelse om, at alle ejerne forpligter sig til at oprette en ægtepagt med særeje for deres ejerandel, hvis de er gift eller måtte indgå ægteskab på et senere tidspunkt.

Ved etablering af særeje for den ene ægtefælle kan det være vigtigt at forholde sig til ægtefællernes samlede økonomiske forhold for at sikre, at begge parter kan komme godt økonomisk videre i tilfælde af separation eller skilsmisse.

Næste skridt for sikring af virksomheden

Aftaler om særeje gennem ægtepagt kan indgås både før og under ægteskabet og kan tilpasses ægtefællernes individuelle ønsker og behov.

Ægtepagten er et redskab til at skabe tryghed, gennemsigtighed og ansvarlig planlægning for både ægteskabet og virksomheden.

Begge artikler er skrevet af Emma Schwartz,
Seniorkonsulent, Beierholm Jura

EJERAFTALER

Af Peter Zacho Skovbo, Advokat, Director, Lind Law

Som virksomhedsejere er det en god idé at have styr på de interne aftaleforhold. Det kan gøres ved at lave en ejeraftale. Ejeraftalen fungerer som et fælles regelsæt for ejerskabet og kan skabe klarhed over, hvordan konflikter håndteres, samt hvad proceduren er, hvis samarbejdet bryder sammen.

En ejeraftale defineres i selskabslovens § 5, nr. 6, som en "aftale, der regulerer ejer- og ledelsesforhold i selskabet, og som er indgået mellem kapitalejere". Ejeraftalen er en frivillig aftale og skal således ikke indleveres til Erhvervsstyrelsen.

En ejeraftale bør have til formål at regulere konflikter, der kan opstå internt mellem kapitalejerne. Det er samtidig udtrykkeligt fastsat i selskabslovens § 82, at en ejeraftale ikke binder kapitalselskabet. At selskabet ikke er bundet af ejeraftalen, indebærer, at en beslutning, der er truffet af selskabets centrale ledelsesorgan eller af dets generalforsamling, er gyldig, uanset hvordan forholdet er reguleret i en ejeraftale.

Selvom en generalforsamlingsbeslutning er gyldig, er den kapitalejer, der har misligholdt sine forpligtelser i henhold til en ejeraftale, ansvarlig på et civilretligt grundlag efter de almindelige aftaleretlige regler.

Misligholdelse i denne sammenhæng kan være, at en kapitalejer stemmer for et forslag på generalforsamlingen, som strider imod den indgåede ejeraftale. Resultatet vil være, at alle kapitalejere i selskabet er bundet af den vedtagne beslutning, mens den eller de kapitalejere, der stemte for forslaget og dermed har misligholdt deres forpligtelser i ejeraftalen, kan gøres ansvarlig(e) ved et civilretligt søgsmål. Derfor er det vigtigt, at ejeraftalen indeholder bestemmelser om konsekvenser ved misligholdelse.

I forbindelse med bestemmelsen i selskabslovens § 82 opstår spørgsmålet, hvorfor ejeraftaler overhovedet har en praktisk relevans. Kan ejerkredsen ikke bare undgå potentielle problemer med at binde selskabet ved at vedtage forholdene i selskabets vedtægter?

Til dette spørgsmål kan det for det første anføres, at Erhvervsstyrelsen principielt kun registrerer forhold, der er relevante for selskabet. F.eks. har en bestemmelse om en konkurrenceklausul ikke relevans for selskabet, da klausulen vedrører kapitalejerens personlige karriere. Derfor vil en sådan bestemmelse i vedtægterne blive nægtet registreret af Erhvervsstyrelsen. Uanset at man kan argumentere for, at selskabet kan have en indirekte interesse i en konkurrenceklausul, bør man se kriteriet om relevans på den måde, at det, der kan reguleres i selskabets vedtægter, er forhold, der regulerer måden, hvorpå selskabet fungerer generelt. Det kan f.eks. vedtages i selskabets vedtægter, at selskabskapitalen inddeles i kapitalklasser, mens man ikke kan vedtage, at en person ved navn er stillet bedre eller værre end selskabets øvrige kreditorer. Et sådant forhold bør reguleres af en ejeraftale.

For det andet kan det centrale hensyn om kapitalejernes interesse i at hemmeligholde deres forretninger gøres gældende, da en ejeraftale ikke er offentligt tilgængelig, modsat f.eks. vedtægter.

En ejeraftale bør tænkes igennem i forhold til de potentielle situationer, hvor der kan opstå problemer blandt ejerne. Det kan f.eks. være, at en kapitalejer, som tillige er direktør, ønsker at fratræde sin stilling. Det kan være fastlagt, under hvilke vilkår vedkommende kan fratræde, herunder til hvilken pris vedkommende skal have indløst sine kapitalandele. Det kan også reguleres, om de øvrige kapitalejere skal have forkøbsret.

En ejeraftale kan forholde sig til skilsmisse og indeholde bestemmelser om, at en kapitalejer skal indgå særejeægtepagt med sin ægtefælle med henblik på at sikre kapitalejerens kontrol med kapitalandelene i selskabet. En sådan bestemmelse vil navnlig have til hensigt at sikre, at nøglepersoner vedbliver at have en økonomisk interesse i selskabet.

Ejeraftalen kan også bruges i situationer, hvor selskabsloven leder til et utilfredsstillende resultat, f.eks. i en "deadlock-situation", hvor det ikke er muligt for nogen af selskabets ejere at trumfe noget igennem. I en sådan situation kan ejeraftalen fastsætte, hvordan en konflikt skal løses, f.eks. ved at den ene part kan købe den anden ud, eller at denne kan tage kunder med sig, når vedkommende forlader selskabet.

Navnlig i forbindelse med private equity kan det være relevant at tvinge kapitalejere til at sælge deres kapitalandele, således at man sælger hele selskabet. En sådan bestemmelse kaldes et "drag-along-vilkår", hvorimod en minoritet kan betinge sig medsalgsret ved et "tag-along-vilkår".

Kapitalejerne bør altså nøje overveje, om et forhold skal reguleres i ejeraftalen, og i den sammenhæng, om det er nødvendigt at binde selskabet, samt om forholdet tåler offentlighed.

Den bedste ejeraftale er den, som aldrig kommer i brug. Dermed menes, at en ejeraftale skal betragtes som en form for forsikring, dvs. at man håber, at den ikke bliver relevant på noget tidspunkt. Men hvis der måtte opstå uklarhed eller egentlig konflikt mellem kapitalejerne, er det et utroligt vigtigt redskab at have liggende som styring og afklaring i en situation, hvor "bølgerne" måske kan gå højt.

NYE STYRESIGNALER RAMMER **FITNESS, YOGA OG PERSONLIG TRÆNING**

Af Rebekka Hansen, Manager, Indirect Tax, Grant Thornton Godkendt Revisionspartnerselskab

EU-domme har strammet rammerne for momsfritagelse af undervisning. Skattestyrelsens nye styresignaler indskrænker, hvad der efter dansk praksis kan anses som momsfri undervisning og bestemmer samtidig, hvornår faglig undervisning fortsat kan være momsfri. For små udbydere som personlige trænere, fitnesscentre og yogastudier er konsekvensen, at ydelser, der tidligere kunne være fritaget for moms, i udgangspunktet bliver momspligtige senest 1. januar 2026.

Momsfritagelse for undervisning indskrænkes

Fra 1. januar 2026 kræver momsfritagelse, at undervisningen i sig selv omfatter en bred og varieret mængde emner med progression som det man kender fra et egentligt uddannelsessystem (altså folkeskoler, gymnasier, universiteter mv.). Specialiserede enkeltfag (fx holdtræning, personlig træning, spinning, yoga, pilates mv.) er ikke længere omfattet. Det betyder, at holdtræning i fitness/yoga, også med underviser, som udgangspunkt bliver momspligtigt senest 1. januar 2026.

Faglig undervisning udvides snævert – en mulighed for B2B-kurser

Faglig undervisning kan fortsat være momsfri, hvis undervisningen fører til viden/færdigheder, der hovedsageligt anvendes til en bestemt erhvervsaktivitet, og der er en direkte sammenhæng til modtagerens nuværende erhverv – eller til at kunne påbegynde et nyt. Det åbner en snæver momsfrihed for erhvervsrettede kurser (fx efteruddannelse for trænere/fysioterapeuter), men ikke for generelle motions-/yogahold til privatkunder. For faglig undervisning skal formål, målgruppe, læringsmål og erhvervsrelevans kunne dokumenteres.

Politisk modtræk: Nyt fradrag for motion og fritagelse for personer under 30

Regeringen har meldt ud, at man vil afbøde virkningerne af momspligten på bl.a. holdtræning med et nyt fradrag for motion. Det ændrer ikke momspligten, men kan økonomisk lempe konsekvensen for slutkunder og dermed efterspørgslen. Detaljer og implementering afventer lovgivning. Herudover har man sendt et lovforslag i høring, hvorefter undervisning i motion vil være momsfritaget for personer under 30. Det leder dog til administrative byrder for udbyderen, splitmoms og dokumentation for anvendelse af momsfritagelse, sidstnævnte muligvis i strid med GDPR-krav.

Hvordan skal du gøre nu?

Overvej om udbyderen møder momsregistreringsgrænsen og adskil eventuelt B2C-motionsydelser (momspligtige) fra erhvervsrettet efteruddannelse (potentielt momsfri som faglig undervisning). Har udbyderen alene været momsfritaget før, kræver det større ændringer – udbydere, der er omfattet af momsloven, skal nemlig også efterleve krav, der fremgår af bogføringsloven. Skattestyrelsen har i forlængelse meldt ud, at man vil afholde gratis webinarer for at hjælpe udbyderne på vej med registrering, momsregnskab og angivelse, fradrag mv.

AFGIFTSMÆSSIGE ÆNDRINGER PÅ VEJ

Af VAT Manager Christina Randa Hvid og Momsdirektør Søren Engers Pedersen

Der er lagt op til at chokoladeafgiften og kaffeafgiften falder bort, ligesom el-afgiften midlertidigt reduceres. Derudover er der indført et nyt emballagegebyr, som opkræves fra 1. oktober 2025. I det følgende har vi kort gennemgået de forskellige ændringer.

Politisk er der lagt op til nogle væsentlige ændringer fra årsskiftet, og det er vigtigt, at de berørte virksomheder får taget højde for ændringerne.

Chokoladeafgift

Chokoladeafgiftsloven foreslås afskaffet med virkning fra den 1. januar 2026. Chokoladeafgiftsloven omfatter ikke kun chokoladevarer, men også sukkervarer, slik mv.

Afskaffelsen har den logik, at der er tale om en af vores ældste afgiftslove, hvor Skattestyrelsen igennem en årrække aktivt har tilstræbt at udvide anvendelsesområdet, hvilket har givet generel usikkerhed om opgørelse af afgiften. Politisk var det reelt et valg mellem at afskaffe afgiften eller at "totalrenovere" loven.

En del virksomheder, herunder importører at chokoladevarer og andre "varemodtagere", har opgjort og betalt chokoladeafgift af varer, som ikke nødvendigvis er solgt den 31. december 2025. For disse virksomheder bliver overgangsbestemmelserne vigtige. Det må forventes, at der bliver en tilbagebetalingsmulighed, men hvordan det i praksis skal håndteres, ved vi først, når der er fremsat lovforslag.

Kaffeafgift

Kaffeafgiften foreslås ligeledes afskaffet. Afgiften på te blev afskaffet i 2018, og nu bortfalder resten af det afgiftspligtige område.

Virksomheder, som har en "varemodtagerregistrering" skal være opmærksomme på lovændringens overgangsbestemmelser med henblik på at få kaffeafgift tilbagebetalt på den mængde kaffe mv., som er på lager ved årets udgang.

El-afgift

Satsen for elektricitetsafgift forventes nedsat til det EU-minimumsbidrag, som gælder for private (0,8 øre pr. kWh) for årene 2026 og 2027.

For erhverv udgør minimumsbidraget 0,4 øre pr. kWh, så principielt vil der være adgang til godtgørelse for 0,4 øre pr. kWh el efter de almindelige regler.

Det må antages, at el-afgiften vil blive genindført med virkning fra 1. januar 2028, men helt udelukke en forlængelse af nedsættelsen kan man selvsagt ikke.

Emballagegebyr

Langt mere "alvorligt" er det emballagegebyr, som skal betales med virkning fra 1. oktober 2025, og som har givet og fortsat giver stor usikkerhed.

Der er tale om et gebyr, som skal betales af den, der "tilgængeliggør" emballage på det danske marked. Det betyder:

- Hvis der er tale om emballage, som ikke er øremærket en bestemt virksomhed (genus emballage), skal producenten betale gebyret
- Hvis emballage er produceret til en specifik virksomhed (navn/logo på emballagen), skal denne virksomhed betale gebyret
- Hvis der importeres emballerede produkter fra udlandet, er det importøren, der skal betale emballagegebyret.

Der gælder en generel fritagelse for mikrovirksomheder, som er virksomheder med under 10 ansatte og en årlig omsætning under 15 mio. kr. Fritagelsen gælder ikke, hvis virksomheden importerer fra udlandet.

Hvis en virksomhed bliver omfattet, tilrådes det at søge yderligere oplysninger på Miljøstyrelsens hjemmeside, hvor ordningen, satser, undtagelser mv. er beskrevet.

VI NOTERER, AT ...

Af Erik Høegh, skattekonsulent

Begrænsning i offentlighedens adgang til oplysninger om reelle ejere

Fra 1. september 2025 træder der nye regler i kraft omkring adgangen til oplysninger om reelle ejere i CVR-registeret. Fremover vil oplysningerne ikke være frit tilgængelige for offentligheden, men kun for udvalgte aktører.

De nye regler er en konsekvens af en afgørelse fra EU-Domstolen.

Følgende aktører kan få adgang via Mit-ID og en tro og love-erklæring og søge oplysningerne frem på CVR.dk:

- Kompetente myndigheder og Hvidvasksekretariatet (fx Skattestyrelsen, politi m.v.)
- Forpligtede enheder i forbindelse med kundekendskabsprocedurer (fx banker, advokater m.v.)
- Personer med legitim interesse (fx pressen eller virksomheder i forbindelse med samhandelsforhold)

Overtrædelse af reglerne kan straffes med bøde.

Det bemærkes, at selv om adgangen begrænses, ændrer det ikke på virksomhedernes forpligtelse til at registrere deres reelle ejere og sørge for, at oplysningerne løbende er korrekte og opdaterede.

Gavegrænser for medarbejdergaver

En medarbejder kan få skattefri gaver fra en eller flere arbejdsgivere til en samlet værdi af op til 1.400 kr. (2025-sats).

Kontantgaver er dog altid skattepligtige, og det samme gør sig gældende for gavekort, som kan ombyttes til kontanter eller har en bred anvendelsesmulighed, fx gavekort til stormagasiner.

Som medarbejder skal gaverne oplyses på årsopgørelsen, i tilfælde hvor gavens samlede værdi overstiger 1.400 kr. (2025). Hvis beløbet overstiger 1.400 kr., er hele gavens værdi skattepligtig.

For arbejdsgivers vedkommende skal der ske indberetning til Skattestyrelsen, hvis der er tale om en kontantgave, eller hvis gavens værdi i sig selv overstiger 1.400 kr. (2025).

Årets julegave fra arbejdsgiveren er dog fritaget for beskatning, når den højst koster 1.000 kr., også i det tilfælde, hvor de samlede gaver overstiger 1.400 kr. Dette medfører eksempelvis, at samlede gaver fra arbejdsgiveren på 1.600 kr., hvor der indgår en julegave på 1.000 kr., beskattes med 600 kr.

Hvis der som eksempel stadig gives gaver for 1.600 kr., og julegaven udgør 1.001 kr. vil det fulde gavebeløb på 1.600 skulle beskattes.

Det ovennævnte omkring kontantgaver og gavekort er også gældende for julegaver.

Virksomhedernes valgkampagnebidrag

Bidrag til politiske partier eller til kandidater, der stiller op til valg, anses ikke som en driftsudgift og er derfor ikke fradragsberettiget. Praksis på dette område er benhård. Selv om udgiften ikke er fradragsberettiget, er det ingen garanti for, at der ikke er andre skattemæssige udfordringer.

Selvstændiges valgkampagnebidrag i forbindelse med anvendelse af virksomhedsskatteordningen

Da der er tale om brug af virksomhedens midler, og udgiften anses som en privat udgift, vil denne blive anset som en hævning. Dette vil udløse en merbeskatning hos indehaveren.

Valgkampagnebidrag betalt af selskab

Hvis betalingen sker af et hovedaktionærselskab, vil betalingen blive anset som foretaget i hovedaktionærens interesse. Dette kan medføre skattepligt hos hovedaktionæren, idet beløbet anses som maskeret udlodning.

Momsfritagelse for foreninger

Foreninger med et velgørende formål kan søge om momsfritagelse i forbindelse med afholdelse af byfester, musikfestivaler, stævner m.m.

En momsfritagelse betyder, at arrangøren ikke skal betale moms af entréindtægter og indtægter ved salg af mad og drikkevarer. Tilsvarende vil der heller ikke være fradrag for moms i forbindelse med indkøb.

For at opnå en momsfritagelse er der to forhold, som skal være opfyldt, nemlig:

– fritagelse må ikke medføre konkurrenceforvridning

– overskuddet skal i fuldt omfang anvendes til velgørende eller almennyttige forhold.

Disse bestemmelser medfører, at der er krav om overskud, idet momsbesparelsen ikke må medføre, at eksempelvis mad og drikkevarer sælges til særligt lave priser. Der lægges i forbindelse med ansøgningen vægt på det budgetterede overskud.

Kravet om det velgørende formål betyder, at overskuddet kommer en videre kreds af personer til gode. Overskud, som fordeles til lokale idrætsforeninger, vil normalt opfylde dette krav.

Dato	Diskontoen	Nationalbankens udlånsrente
Fra 8. maj 2023	2,85 %	3,00 %
Fra 16. juni 2023	3,10 %	3,25 %
Fra 28. juli 2023	3,35 %	3,50 %
Fra 15. september 2023	3,60 %	3,75 %
Fra 7. juni 2024	3,35 %	3,50 %
Fra 18. oktober 2024	2,85 %	3,00 %
Fra 13. december 2024	2,60 %	2,75 %
Fra 31. januar 2025	2,35 %	2,50 %
Fra 7. marts 2025	2,10 %	2,25 %
Fra 22. april 2025	1,85 %	2,00 %
Fra 6. juni 2025	1,60 %	1,75 %

FSC MIX Papir fra ansvarlige kilder FSC® C108519

Redaktion afsluttet den 3. november 2025

Redaktion:
Statsautoriseret revisor Hans Peter Andersen
Partner Skat Mikael Risager
Partner Moms og Afgifter Linda-Sophia Danielsen
Advokat Peter Zacho Skovbo

Redaktør: Mia Jensen, Karnov Group Denmark
Design: Sine Andersen, Karnov Group Denmark

Tryk: Skabertrang

ISSN nr.: 0108-9196

KARNOV GROUP